

på efterløn, nemlig med hensyn til den frihed, som man fratager dem.

Kl. 12.50

Eftersom mange og specielt Venstre jo har gjort meget ud af at sætte mennesket og den personlige frihed først, så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvorfor efterlønsordningen forhindrer en lønmodtager i – nu skal jeg give et eksempel – at gøre brug af sine fritidssysler i efterlønsperioden, f.eks. ved at sy – nu kan det godt ske, at man griner lidt, årstiden taget i betragtning – filtjulenisser til salg på den lokale julebasar.

Vedkommende har gjort det igennem mange, mange år, mens hun var på arbejde. Nu går hun på efterløn, og så får hun at vide, hvad fuldstændig korrekt er, at det at sy filtnisser og sælge dem på et marked er selvstændig virksomhed. Fy, fy, fy! Det må du ikke. Gør du det, er du ude af ordningen.

Eller et andet eksempel: En arbejdsmand fra Grenå – jeg kender også andre – skrev en erindringsbog – hr. Ole M. Nielsen må måske hjælpe mig med navnet – om grundlæggeren af Blå Kors. Så fik han at vide: Hov, hov! Det er jo selvstændigt arbejde at skrive en bog i efterlønsperioden. Fy, fy! Det må du ikke, så er det ud.

Det vil sige, at efterlønsordningen fratager folk deres personlige frihed til, hvad de bruge deres tid på. Det kan jeg ikke forestille mig er i Venstre ånd.

Derfor tror jeg også, at man vil finde nogle løsninger, hvor man siger: Jamen selvfølgelig må du sy dine nisser og sælge dem, men naturligvis skal du have dem modregnet; vi omregner din indtægt, så du efter omregningssatsen får fratrukket de timer. På samme måde: Skriver du en bog og sælger den, så modregner vi timerne eller indtægten med omregningssatsen.

Vær lidt fleksibel, sæt mennesket i centrum og sørg for, at de lavtlønnede får nogle bedre muligheder for at få et bedre liv som efterlønnere, så ville vi komme meget langt.

Derfor vil vi være indstillet på under udvalgsarbejdet at arbejde os frem til, at vi ikke pålægger regeringen at fremsætte et bestemt forslag, men at vi simpelt hen igangsætter et analysearbejde, så vi på baggrund af en bedre oplysthed kan få en mere kvalificeret debat om, hvordan vi får løst de problemer, som alle et eller andet erkender at der er specielt for de lavtlønnede grupper og på en række områder, hvor efterlønsmodtagere bliver forhindret i at udfolde deres livskvalitet i efterlønsperioden.

Ellers vil jeg sige mange tak for debatten. Den har været meget inspirerende.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ved sådan en lejlighed kunne man jo godt drille lidt, også SF og hr. Ole Sohn, for vi skal jo lige huske på, at SF var indædt modstander af efterlønsordningen. Det er blevet modereret lidt. Vi er sådan set glade for, at man har mere holdning til den reform af efterlønnen, som vi nu har lavet.

Men det korte af det lange er, at hele argumentationen var dengang, at man var bange for, at SiD'er og KAD'er ikke ville gå på efterløn, fordi man har indført nogle modregningsregler, der gør, at de fleste først vil gå på efterløn, når de er 62 år.

Nu vender bøtten så. Nu er det store problem, at der ikke er så mange SiD'er og KAD'er, der går på efterløn. Dengang var man bange for, at de slet ikke kunne gå på efterløn på grund af modregningsreglerne. Men det er jo ikke det reelle problem derude i kasserne. Der er jo stort set ingen af dem, der bliver modregnet noget som helst.

Så derfor har man fundet en ny model, der kører på, at det handler om, at de også skal have lov at arbejde noget mere, det er sådan set godt nok; men det er jo sådan, verden forholder sig.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Inden hr. Ole Sohn får malet verden alt for rød eller i hvert fald lyserød, bliver jeg nødt til, da der også er folk, der sidder og lytter til denne her debat, at anholde argumentet om, at bare der er en enkelt, som arbejder et par timer ved siden af, er det en overskudsforretning.

Jamen hvis det samtidig på grund af de ændrede regler medfører, at der er en anden person, som vælger at gå på efterløn, fordi det nu er blevet mere attraktivt at gå på efterløn, er det en underskudsforretning. Altså, hvis vi har 10 personer, de 9 af dem er på efterløn i forvejen og vælger at arbejde et par timer ekstra om ugen eller om måneden og siger, at det gør de nu, fordi det godt kan betale sig, men hvis den tiende, hvis bare én ekstra, som ellers ville være blevet hundrede procent på arbejdsmarkedet, til gengæld går på efterløn, fordi det bedre kan svare sig, for nu får han både efterløn plus lidt mere, så er det en underskudsforretning for staten.